

omfatter de Afgifter, som falder ind under Loven af 1913, medens Forslaget i Bilag 2 omfatter Jordebogsafgifter eller andre Afgifter af enhver Art til Staten, som skal ydes efter Kapitelstakst, uden Hensyn til, om de falder ind under Loven af 1913. Dernæst vil det ses, at Flertalsforslagets § 4 om Moratorium med Hensyn til Afgifter, som betales efter Kapiteltakst, gaar i Retning af § 4 i Bilag 2, som imidlertid har et mere vidtgaaende Moratorium. Man maa ogsaa sige, at Flertalsforslagets § 4 repræsenterer en Imødekommen af det radikale Standpunkt i §§ 1 og 2 i Bilag 3, kun at det i §§ 1 og 2 i Bilag 3 bestemmes, at de paagældende helt skal lattes for de $\frac{7}{25}$. Naar dette ikke opnaas, maa det dog siges, at der opnaas noget ved et videregaaende Moratorium med Hensyn til de $\frac{7}{25}$ end efter den tidligere Vedtagelse. Jeg kan endvidere nævne, at § 1 i Flertalsforslaget er ganske enslydende med § 1 i Bilag 2, og at den gaar i samme Retning som § 3 i Bilag 3. Der er Tale om Afgifter og Ydelser i Korn, men medens der i § 3 i Bilag 3 gives Henstand betingelsesløst, gives der i Flertalsforslagets § 1 kun Henstand under visse nærmere Omstændigheder, men Flertalsforslaget gaar altsaa paa dette Punkt i lignende Retning som Forslaget under Bilag 3.

Vi har altsaa fra Flertallets Side strakt os, jeg tror at turde sige, ikke saa lidt for at opnaa Overenskomst. Det er desværre ikke lykkedes at opnaa Overenskomst, og vi har ikke ment at kunne strække os videre, da vi ellers vilde komme til at gøre Indgreb i bestaaende Rettigheder, som vi ikke har anset for at være forsvarlige. Imidlertid har jeg allerede nævnt, at der jo er visse Ting, som man er enig om, Bestemmelserne i §§ 2 og 4 om Tienden, og jeg skal henstille, at disse Bestemmelser, hvis Lovforslaget skulde strande, bliver ført frem som et særligt Lovforslag, da de jo efter den Enighed, der har været i Fællesudvalget, vel kunde vente en velvillig Modtagelse fra alle Sider. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Flertallets Indstilling til Vedtagelse i dette høje Ting.

Jepesen: Ved de tidligere Behandlinger af dette Lovforslag blev dels dets retlige Side kritiseret, og dels blev det kritiseret, fordi dets Bestemmelser vilde komme til at ramme de ringest stillede blandt Tiendenyderne. For at imødekomme

Flertallets Standpunkt har det Parti, som jeg tilhører, stillet et Ændringsforslag, som findes under Bilag 3. Dette gaar ud paa, at Staten skal refundere $\frac{7}{25}$ af det, som Yderne skal svare efter Kapitelstakst, medens Nyderne forpligtes til at yde $\frac{7}{25}$ som Ekstraskat til Staten; dog undtages de, som har en Indkomst under 1,500 Kr. Det forekommer mig, at dette Forslag i høj Grad imødekommer de Krav, som under første Behandling her i Tinget blev stillet af Flertallet, idet man ved det navnlig undgaar, at de ringest stillede, Præsteenkerne, som der bliver talt om med saa stor Sympati, mister noget af den Indtægt, som de skulde have, i Aar. Der vil ikke fra nogen Side med Rette kunne gøres Indvendinger mod dette Forslag. Da imidlertid heller ikke dette Forslag formaaede at samle et Flertal, blev det taget tilbage, og jeg maa derefter anbefale at stemme for Mindretallets Indstilling, idet jeg i høj Grad beklager, at denne Sag har faaet det Resultat, den har faaet. Følgen vil jo nu blive, at det mindre og mellemstore Landbrug kommer til at svare en ret stor Ekstraskat til det store Landbrug. Der er under tidligere Forhandlinger her i Tinget nævnt, at der ogsaa er mindre bemidlede blandt Nyderne, og det skal jeg indrømme. Men Forholdet er dog det, at i al Almindelighed er det det mindre og mellemstore Landbrug, Husmændene og Gaardmændene, som maa svare disse Ydelser efter Kapitelstakst til Godsejerne. Nu vil disse Befolkningsklasser, som i særlig Grad er ramte haardt under denne ekstraordinære Situation, i Aar komme til at betale en ret følelig Ekstraskat.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Mindretallets Indstilling til Vedtagelse.

Justitsministeren (Zahle): Den meget ærede Ordfører (Godskesen) gjorde veltalende Rede for en Række Enkeltheder denne Sag vedrørende. Jeg kan ikke dele denne Interesse for Enkeltheder, da vi ved, at det hele dog strander, og skal ikke indlade mig paa nogen Diskussion herom. Den ærede Ordfører gjorde Henstilling om, at man skulde ud af dette Ragnarok redde Bestemmelserne i § 2, og paa den herved fremkomne Foranledning skal det blive taget under Overvejelse, om der her er noget, som kan og bør gennemføres. Men det maa først nøje opgøres, hvad det vil koste Staten, og jeg antager, at min